

Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ

Бр. 4-00-838/2018

Датум: 30.08.2018. године

Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о захтеву за заштиту права понуђача „Алегринa НС“ д.о.о. Нови Сад, Пере Попадића бр. 1/9 поднетом у отвореном поступку јавне набавке добара – подземни контејнери са монтажом и уградњом, ЈН бр. 04/1-1-2018, наручиоца Града Ниша, Градске општине Медијана, Ниш, Париске комуне бб, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки, дана 29.06.2018. године, у већу састављеном од чланице Републичке комисије Весне Станковић, као председнице већа, те чланица Републичке комисије Весне Гојковић Милин и Светлане Ражић, као чланица већа, на основу члана 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“ бр. 124/2012, 14/2015 и 68/2015, у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 30.08.2018. године, донела је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ КАО ОСНОВАН захтев за заштиту права подносиоца захтева „Алегринa НС“ д.о.о. Нови Сад и **ДЕЛИМИЧНО ПОНИШТАВА** отворени поступак јавне набавке добара – подземни контејнери са монтажом и уградњом, ЈН бр. 04/1-1-2018, наручиоца Града Ниша, Градске општине Медијана, Ниш, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки, дана 29.06.2018. године, у фази израде конкурсне документације.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ наручилац Град Ниш, Градска општина Медијана, Ниш да подносиоцу захтева „Алегринa НС“ д.о.о. Нови Сад, надокнади трошкове поступка заштите права у износу од 120.000,00 динара, у року од 15 дана, од дана пријема овог решења.

Образложење

У предметном, отвореном поступку јавне набавке добара – подземни контејнери са монтажом и уградњом, ЈН бр. 04/1-1-2018, наручиоца Града Ниша, Градске општине Медијана, Ниш (у даљем тексту: наручилац), чија је укупна процењена вредност 8.116.600,00 динара, понуђач „Алегринa НС“ д.о.о. Нови Сад (у даљем тексту: подносилац захтева) је, дана 24.07.2018. године, доставио наручиоцу захтев за заштиту права којим је оспорио садржину конкурсне документације, као и поступање наручиоца у предметном поступку.

Својим наводима из предметног захтева наручилац је оспорио садржину конкурсне документације у делу који се односи на пропуст наручиоца да пропише начин на који ће комуницирати са заинтересованим лицима, на поступање наручиоца након пријема питања која се односе на садржину конкурсне документације која је поставило заинтересовано лице, односно на начин на који је наручилац објављивао измене предметне конкурсне документације, на захтеване техничке спецификације, на сертификате чије достављање је захтевано, на стандарде које морају испунити добра која се набављају у предметној јавној набавци, на начин на који је захтевао доказивање домаћег порекла добра које се нуди, те на додатни услов кадровског капацитета.

Подносилац захтева тврди да је наручилац поступио супротно одредбама чл. 9, 10, 12, 20, 61, 63, 70, 71, 72. и 76. ЗЈН, као и да је конкурсну документацију сачинио у намери да омогући једном понуђачу да достави прихватљиву понуду.

Подносилац захтева је најпре навео да је наручилац приликом сачињавања конкурсне документације повредио члан 20. ЗЈН, јер није на прописан начин одредио на који начин ће комуницирати са заинтересованим лицима у вези са додатним информацијама, појашњењима и одговорима. Такође је навео да је, без обзира на недостатак недвосмислених информација о начину комуникације, на интернет страници начироца пронашао адресу за електронску комуникацију (e-mail) на коју је упутио два захтева за додатним појашњењима, чији пријем је потврдио наручилац. Наручилац, међутим, није благовремено одговорио па захтев подносиоца захтева послат дана 13.07.2018. године, јер је Одговор бр. 04-03-285/2018-02 објавио 18.07.2018. године на Порталу јавних набавки, чиме је повредио одредбу члана 63. став 3. ЗЈН, нарочито имајући у виду да наручилац у конкурсној документацији није навео податке о свом радном времену и трајању радне недеље, те је по оцени подносиоца захтева био обавезан да прима документа електронским путем у периоду од 00 до 24 сата.

Такође, подносилац захтева тврди да је наручилац приликом одређивања техничких спецификација предмета јавне набавке повредио одредбе чл. 9, 10, 12, 71 и 72. ЗЈН јер није техничке спецификације описао на начин који је објективан и који одговара потребама наручиоца, да није за сваку техничку спецификацију навео који српски, европски, међународни или други стандарди одређују карактеристике и функционалне захтеве за које захтева доказе, те да је у конкурсну документацију укључио одредбе које за последицу имају давање предности једном понуђачу и елиминацију свих осталих понуђача на тржишту. У том смислу је даље навео да оспорава захтев наручиоца да надземна јединица не сме бити израђена од горивог материјала, већ треба да буде израђена од материјала класе А, сходно класификацији материјала према горивости. У вези овог захтева, подносилац захтева је навео да се, с обзиром да наручилац није навео који стандарди одређују ове карактеристике и функционалне захтеве за које тражи доказ, нити је карактеристике, функционалне захтеве и доказе који треба да их потврђују описао на начин да буду довољно прецизни и јасни како би понуђачи могли да припреме одговарајуће понуде, обратио наручиоцу и тражио додатна појашњења, те да је на четири постављена питања и примедбе добио следећи одговор: „ISO 21898:2005 „Специјални поступци“ обухвата и противпожарну обраду (тачка 3.7.4) материјала од ког је врећа израђена, односно поступак који посуди за прихват отпада – врећи даје отпорност на ватру.“ Подносилац захтева је истакао да се наведени стандард не бави класама горивости материјала него захтевима за материјале, израду и пројектовање, испитивање типа, захтевима за сертификацију и означавање прилагодљивих (еластичних) средњих контејнера, намењених за чврсте материјале у облику праха, гранула или пасте.

Даље је подносилац захтева оспорио захтев наручиоца да понуђачи доставе сертификат о усаглашености понуђеног добра са стандардима EN 13071-1:2008+AC:2010 „или одговарајуће“, EN 13071-2:2008+A1:2013 „или одговарајуће“ EN 13071-3:2011 „или одговарајуће“ и стандардом EN ISO 21898:2005 „или одговарајуће, уместо извештаја о испитивању које врше и издају акредитоване лабораторије, према истим тим стандардима, јер наручилац излаже понуђаче додатним трошковима ангажовања сертификационог тела да потврди још једном нешто што је већ акредитована лабораторија у свом извештају констатовала, а то је да је одређени производ у складу са траженим стандардима.

Подносилац захтева је оспорио и захтев наручиоца да понуђачи доставе извештај о мерењу тежине празне унутрашње посуде за прихват отпада са свим елементима који се подижу краном, које је издато од стране неутралне компетентне установе, јер овим захтевом наручилац, не само да фаворизује понуђача који једини такав нестандардан извештај поседује, већ одређује услове који стварају непотребне трошкове осталим понуђачима приликом припреме понуде, којом приликом се поставља питање како ће утврдити компетентност и неутралност такве установе с обзиром да је податак о тежини празне унутрашње посуде за прихват отпада са свим елементима који се подижу краном потпуно ирелевантан, јер постоји стандард који одређује бруто тежину пуног контејнера која сигурно не прелази дозвољену носивост крана ако је усаглашена са стандардом EN 13071-1, а стандард EN ISO 21898 испитује носивост свих делова контејнера који се подижу краном и у односу на то одређује максималну дозвољену носивост вреће.

Подносилац захтева је, такође, оспорио захтев наручиоца да се достави извештај о испитивању антиграфитне отпорности површине надземне јединице подземног контејнера, јер не постоји прописан стандард или пропис који утврђује обавезу оваквог испитивања нити начин да наручилац провери да је установа која је издала такав документ „неутрална и компетентна“.

Даље је подносилац захтева оспорио смисао захтева наручиоца да понуђачи доставе извештај о испитивању напонске анализе механизма за ножно отварање подземног контејнера који гарантује минимално 100.000 радних циклуса механизма у гарантном року производа, тврдећи да је на тај начин фаворизиран један понуђач у односу на остале.

Даље је подносилац захтева навео да је наручилац кроз Прву групу одговора од 18.07.2018. године (редни бр. 7) уважио сугестију подносиоца захтева и дозволио уградњу подземног контејнера и без бетонирања, при чему у таквој ситуацији дозвољава понуђачима да предмер и предрачун доставе као документ на свом меморандуму, а не на обрасцу понуде из конкурсне документације и да доставе и упуство за уградњу, а да том приликом није објавио измену и допуну конкурсне документације на Порталу јавних набавки.

Даље је подносилац захтева указао да се наручиоцу обратио два пута указујући на неправилност у конкурсној документацији у погледу чињенице да није одредио рок за уградњу контејнера, а предвидео је исту, чиме је оставио простор изабраном понуђачу да контејнере (након испоруке) никада не угради.

Даље је подносилац захтева оспорио навод наручиоца из Прве групе одговора од 18.07.2018. године (редни бр. 9) где је наручилац навео да у конкурсној документацији није дефинисао врсту материјала од ког треба да буде израђен поклопац подземног контејнера, већ је одредио да не сме бити израђен од горивог материјала, већ од материјала класе А горивости, узимајући у обзир експлоатацију предметног добра у екстеријеру и искуства других градова са надземним јединицама подземних контејнера

при реакцији на пожар. Даље је навео да из прописа који одређује класе материјала произлази да пластика и производи од пластике нису класе А горивости, као и да сама логика говори да пластични елементи не могу имати ни приближно тежину од 250 кг, коју је наручилац (као максималну тежину празне унутрашње посуде за прихват отпада са свим елементима који се подижу краном приликом пражњења) прописао конкурсном документацијом, што по оцени подносиоца захтева указује да је наручилац на посредан начин фаворизовао једног понуђача који може да испуни све захтеване спецификације и да докаже управо на начин како је то захтевано конкурсном документацијом.

Даље је подносилац захтева оспорио захтев наручиоца да подземни контејнер буде усаглашен са стандардом EN 13071-3, тврдећи да је неоснован и да је њиме један понуђач стављен у повољнији положај од осталих, јер овај стандард одређује само препоручен изглед и димензионисање прикључака за подизање, а стандард EN 13071-1 се односи на безбедност истих која се испитује кроз тестове који укључују подизање празног и пуног контејнера при чему се испитује механичка отпорност компоненти за подизање, тако да према стандарду није дозвољено пуцање/пукотина механизма за подизање.

Даље је подносилац захтева навео да је наручиоцу у Првој групи питања од 13.07.2018. године (редни бр. 1) указао на неправилност конкурсне документације у делу којим је захтевано достављање доказа о домаћем пореклу добара који издаје Привредна комора Србије, те да је молио да овај захтев уклони из конкурсне документације, а да је наручилац само одговорио да ће примењивати одредбе члана 86. ЗЈН, али да није извршио измену конкурсне документације што је био дужан да учини како би омогућио понуђачима који нуде добра страног порекла да припреме прихватљиву понуду.

Даље је подносилац захтева указао на још једну повреду члана 63. став 1. ЗЈН коју је учинио наручилац када је одговарајући на питање из Друге групе питања од 18.07.2018. године, променио садржину конкурсне документације, у делу који се односи на захтевани кадровски капацитет, а да измену није објавио на Порталу јавних набавки. Осим тога, подносилац захтева поставља питање зашто наручилац не одреди једнообразне услове који се примењују на сваког потенцијалног понуђача, већ је одредио услове које би примењивао селективно. Конкретно се односи на захтев у погледу заваривача са атестом и инжењера са лиценцом Инжењерске коморе Србије.

Даље је подносилац захтева указао на свој предлог наручиоцу да прихвати контејнере са отвором за убацавање димензија 450мм уместо 500мм x 500мм, што је одступање које износи -10% од захтеване вредности, који предлог наручилац није уважио, као и да није дефинисао максималне димензије отвора.

Подносилац захтева је још једном напоменуо да је наручилац захтевом за испуњавање техничких карактеристика предмета набавке, на начин како је описан у предметној конкурсној документацији, директно фаворизовао једног понуђача, прекршивши чл. 9, 10. и 11. ЗЈН, с обзиром да је потпуно описао начин уградње производа „Корали“ д.о.о. Краљево, захтевао материјал какав исти користи за израду својих контејнера и до детаља описао сертификате и извештаје који исти поседује, а који се односе на наводно испуњавање техничких спецификација предмета набавке.

Због свега наведеног, подносилац захтева је закључио да у конкретном случају постоји основ за делимично поништење предметног поступка, у фази израде конкурсне документације и да је потребно да наручилац исту измени и усклади са одредбама ЗЈН, а нарочито са начелима овог закона.

На крају је подносилац истакао захтев за накнаду трошкова поступка заштите права у износу од 120.000,00 динара, на име таксе за поднети захтев за заштиту права.

Поступајући у складу са чланом 153. став 1. тачка 2) ЗЈН, наручилац је, дана 30.07.2018. године, доставио Републичкој комисији предметну документацију као и Одговор на захтев за заштиту права код наручиоца заведен под бројем 04-3-304/2018-02 од 27.07.2018. године (у даљем тексту: Одговор на захтев за заштиту права). Достављеним одговором наручилац је оспорио основаност свих навода из предметног захтева за заштиту права, тврдећи да је у свему поступио у складу са одредбама ЗЈН.

Од дана пријема Одговора на захтев за заштиту права, као дана пријема комплетне документације почео је да тече рок за одлучивање Републичке комисије прописан чланом 158. став 1. ЗЈН, који рок је продужен Закључком бр. 4-00-838/2018 који је Републичка комисија донела дана 20.08.2018. године.

Републичка комисија је, испитујући основаност поднетог захтева за заштиту права, а након прегледа достављене документације о предметном поступку јавне набавке, одлучила као у првом ставу изреке овог решења из следећих разлога:

Предметну јавну набавку чија процењена вредност износи 8.116.600,00 динара (без ПДВ) наручилац је покренуо Одлуком бр. 031-2-571/2018-01 од 26.06.2018. године, којом је као предмет исте дефинисана набавка подземних контејнера са монтажом и уградњом (23 комада).

Конкурсну документацију у конкретном случају чине: основни текст и одговори на питања заинтересованих лица (постављених путем електронске поште) које је наручилац објавио на Порталу јавних набавки дана 18.07.2018. године (у даљем тексту: Прва група одговора) и 20.07.2018. године (у даљем тексту: Друга група одговора), у делу насловљеном као „Питања и одговори везани за конкурсну документацију“.

Прву групу питања подносилац захтева (као заинтересовано лице) поставио је наручиоцу путем електронске поште, дана 13.07.2018. године (у даљем тексту: Прва група питања), а другу групу питања поставио је подносилац захтева, такође путем електронске поште, дана 18.07.2018. године (у даљем тексту: Друга група питања).

Републичка комисија је најпре разматрала основаност навода којим подносилац захтева оспорава захтев наручиоца да понуђачи доставе извештај о мерењу тежине празне унутрашње посуде за прихват отпада са свим елементима који се подижу краном, које је издато од стране неутралне компетентне установе и утврдила је следеће:

Наручилац је конкурсном документацијом, у делу „V Упутство понуђачима како да сачине понуду“, у тачки 2. „Начин на који понуда мора да буде сачињена“, на страни 18/44, у тачки 7) прописао да понуда мора да садржи извештај о мерењу тежине празне унутрашње посуде за прихват отпада са свим елементима који се подижу краном, издато од стране неутралне компетентне установе.

Питање које се односи на наведени захтев, подносилац захтева је поставио као питање бр. 6 у Првој групи питања достављених наручиоцу молећи наручиоца да објасни зашто захтева достављање извештаја о мерењу тежине празне унутрашње посуде за прихват отпада са свим елементима који се подижу краном издат од стране неутралне компетентне установе, будући да се код уграђеног контејнера никада не подиже празна врећа ни поклопац, него само пуна.

Свој одговор наручилац је објавио у оквиру Прве групе одговора, на следећи начин: „Извештај о мерењу тежине празне унутрашње посуде за прихват отпада са свим елементима који се подижу краном издат од неутралне компетентне установе је потребан ради увида да бруто тежина празне унутрашње посуде са свим елементима који се подижу краном не прелази дозвољену носивост крана.“

У Одговору на захтев за заштиту права наручилац је навео да је неоснована тврдња подносиоца захтева да се према стандарду EN ISO 21898:2005 испитује носивост свих делова контејнера који се подижу краном, као и да наручиоцу у случају

захтева за достављањем извештаја о мерењу тежине празне унутрашње посуде за прихват отпада са свим елементима који се подижу краном, није потребан параметар укупне дозвољене масе контејнера, нити испитивања у делу већ предвиђеним стандардом EN 13071-1:2008, с обзиром да је такав доказ већ предвиђен конкурсном документацијом. Додао је и да стандард EN 13071-1:2008 не предвиђа мерење тежине празне унутрашње посуде за прихват отпада са свим елементима који се подижу краном, нити дефинише вредности у погледу носивости уређаја за подизање који се користи приликом испитивања, због чега је наручилац принуђен да, имајући у виду могућности и постојећу опремљеност градске комуналне службе у делу комуналне механизације (носивост крана), одреди максималну вредност тежине празне унутрашње посуде за прихват отпада са свим елементима који се подижу краном од 250 кг, узимајући у обзир и радно оптерећење вреће које понуђач доказује сертификатом. На тај начин наручилац жели да осигура квалитет, сигурност и безбедност предметног добра сходно постојећем крану који подиже унутрашње посуде за прихват отпада са свим елементима.

Чланом 70. став 1. ЗЈН прописано је да техничке спецификације и пројектна документација, у смислу овог закона, представљају техничке захтеве који су обавезни и саставни део конкурсне документације у којима су предвиђене описане карактеристике добара, услуга или радова. Оне морају омогућити да се добра, услуге или радови који се набављају опишу на начин који је објективан и који одговара потребама наручиоца.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је оспорени захтев у вези са опремом коју наручилац поседује, али да из начина на који је захтев формулисан у конкурсној документацији, није могуће утврдити директну везу између опреме коју наручилац поседује, чије техничке карактеристике условљавају техничке карактеристике добра које се набавља а које карактеристике су прописане конкурсном документацијом, а с обзиром на то да наручилац захтеване техничке карактеристике доводи у конкретну везу са опремом коју поседује, кроз одговор на питања подносиоца захтева и посебно кроз Одговор на захтев за заштиту права.

Републичка комисија наглашава да одређивање техничких спецификација на начин који би био у складу са одредбом члана 70. став 1. ЗЈН, подразумева да техничке спецификације морају омогућити да се добра која се набављају опишу на начин који је објективан и који одговара потребама наручиоца. Иако наручилац има законску обавезу да у поступку јавне набавке омогући што већу конкуренцију, сходно одредби члана 10. став 1. ЗЈН, са друге стране сваки конкретан поступак јавне набавке спроводи се у циљу задовољења објективних потреба, а на основу конкурсне документације којом наручилац дефинише захтеве који одговарају таквим потребама. Сходно томе, обавеза обезбеђења што је могуће веће конкуренције се не може тумачити на начин који подразумева обавезу наручиоца да сваком заинтересованом лицу омогући учешће у поступку јавне набавке, не водећи притом рачуна о сврси јавне набавке, као ни о квалитету добара која су предмет исте. Истовремено, наручилац објективну потребу коју има за добром одређених карактеристика, а која је основ захтева техничке спецификације, мора учинити извесном, како би свим заинтересованим лицима било јасно на коју потребу добром имају одговорити, што је посебно случај у околностима у којима постоји сумња ограничења конкуренције, изражена у форми захтева за заштиту права.

Имајући у виду наводе наручиоца, наводе подносиоца захтева, одговор наручиоца на питања подносиоца захтева, као и Одговор на захтев за заштиту права, Републичка комисија оцењује да је потребно да наручилац додатно појасни овај део захтеваних техничких карактеристика у конкурсној документацији, односно да

размотри неопходност формулисања захтеваних карактеристика на начин како је то предвидео конкурсном документацијом.

Због претходно наведеног, Републичка комисија је овај навод подносиоца захтева усвојила као основан и наручиоцу наложила даље поступање.

Разматрајући основаност навода подносиоца захтева којим оспорава захтев наручиоца да подземни контејнер буде усаглашен са стандардом EN 13071-3, Републичка комисија је утврдила следеће:

У делу конкурсне документације насловљеном „Ш Врста, техничке карактеристике, квалитет, количина и опис добара, радова или услуга, начин спровођења контроле и обезбеђивања гаранције квалитета, рок извршења или испоруке добара, евентуалне додатне услуге и сл.“ на страни 6/44 у поднаслову „Технички захтеви“ наручилац је у тачки 4), набрајајући које сертификате о усаглашености понуђеног добра са стандардом понуђачи морају доставити, навео и: „EN 13071-3:2011 или одговарајући“.

Питање које се односи на наведени захтев наручиоца, подносилац захтева је поставио као питање бр. 10 у Првој групи питања. Подносилац је молио наручиоца да објасни зашто је условио понуђаче достављањем сертификата о усаглашености понуђеног добра са стандардом EN 13071-3:2011 „или одговарајући“ имајући у виду да се овај стандард односи на препоручене, а не обавезне прикључке система за подизање, као и да се део 3 наведеног стандарда не односи на безбедност прикључака система за подизање, него само на изглед и димензионисање истих.

Одговор на ово питање наручилац је дао у Првој групи одговора, под редним бројем 10. где је навео да је стандард EN 13071-3:2011 „или одговарајуће“ стандард који утврђује захтеве за прикључке система за подизање који се користе током операција пражњења подземних контејнера који се подижу одозго и празне одоздо и да је у директној вези са предметним добром из конкурсне документације као и да у датом случају не види на који начин је извршена дискриминација и условљавање било ког понуђача, нити види разлог због којег би горе наведени стандард изузео из доказа везаних за испуњење техничких захтева, јер исти дефинише прикључке система за подизање подземног контејнера што је од виталног значаја за функционисање подземног контејнера, нарочито у делу пражњења и везе са краном који подиже и преноси унутрашњу посуду за прихват отпада са свим елементима и са отпадом до камиона, као и безбедност корисника.

Чланом 71. став 1. ЗЈН прописани су начини на који наручилац одређује техничке спецификације, те је у тачки 1) прописано да то чини са позивом на техничке спецификације из члана 70. овог закона и на српске, европске, међународне или друге стандарде и сродна документа, тако да свако позивање мора да буде праћено речима „или одговарајуће“.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да наручилац захтева достављање сертификата о усаглашености понуђеног добра са стандардом EN 13071-3:2011 „или одговарајући“. Наручилац се дакле, приликом одређивања техничке спецификације, у конкретном случају определио за могућност прописану чланом 71. став 1. ЗЈН, дакле позивањем на наведени стандард, праћен речима „или одговарајуће“. Даље, из утврђеног чињеничног стања произилази да подносилац захтева тврди да се део 3 наведеног стандарда не односи на безбедност прикључака система за подизање, него само на изглед и димензионисање истих, док наручилац тврди обрнуто, управо да се тражени стандард односи на безбедност.

С обзиром на потребу доказивања одређених карактеристика није неуобичајен захтев да понуђачи доставе одређени сертификат као доказ да је добро које нуде

усаглашено са одређеним стандардом, то по оцени Републичке комисије, овакав захтев није споран у конкретном случају. Такође, у конкретном случају, није спорно да и наручилац и подносилац захтева, препознају разлику између стандарда EN 13071-3:2011 и стандарда EN 13071-1 на којој нарочито инсистира подносилац захтева, који истиче да се тражени стандард EN 13071-3:2011 односи на препоручене, а не на обавезне прикључке система за подизање, као и да се део 3 наведеног стандарда не односи на безбедност прикључака система за подизање, него само на изглед и димензионисање истих. Такође управо наручилац инсистира на безбедности корисника, а посебно имајући у виду тврдњу подносиоца захтева да је безбедност обезбеђена и стандардом EN 13071-1, па је потребно да наручилац додатно појасни због чега је у конкурсној документацији прописао захтев на начин који је оспорен од стране подносиоца, а с обзиром на аргументацију подносиоца захтева изнету у захтеву за заштиту права, те је Републичка комисија овај навод подносиоца захтева усвојила као основан, а наручиоцу наложила наведено поступање.

Даље је Републичка комисија разматрала основаност навода предметног захтева за заштиту права које је, након извршеног увида у документацију којом располаже, оценила као неосноване. Наиме, разматрајући остале наводе захтева за заштиту права, Републичка комисија је увидом у расположиву документацију утврдила да наводи подносиоца захтева, у делу садржине оспорених захтева техничке спецификације, као и додатног услова кадровског капацитета, те садржине питања која је подносилац захтева поставио наручиоцу и одговора које је на исте добио, одговарају фактичком стању. Истовремено, међутим, Републичка комисија указује да се из конкретних навода не може извести закључак о неоправданости начина на који је у конкретном случају дефинисана техничка спецификација, као и додатни услов у вези кадровског капацитета, односно о постојању намере фаворизације једног понуђача у предметном поступку и то понуђача „Корали“ д.о.о. Краљево, а како је то предметним захтевом за заштиту права указано.

Разматрајући основаност навода подносиоца захтева који се односи на захтев наручиоца да надземна јединица не сме бити израђена од горивог материјала, већ треба да буде израђена од материјала класе А, сходно класификацији материјала према горивости, али без навођења који стандарди одређују ове карактеристике и функционалне захтеве за које наручилац тражи доказ, нити описивања карактеристика, функционалних захтева и доказа који треба да их потврђују, на начин да буду довољно прецизни и јасни како би понуђачи могли да припреме одговарајуће понуде, Републичка комисија је утврдила следеће:

На страни 5/44 конкурсне документације у делу у којем је дао техничке спецификације надземне јединице добра које набавља наручилац је, између осталог навео да надземна јединица не сме бити израђена од горивог материјала и да треба буде израђена од материјала класе А сходно класификацији материјала према горивости.

На страни 18/44 у делу под насловом „Понуда мора да садржи“ под редним бројем 11. у тачки 8) дате табеле наведено је да понуда мора да садржи потврду, стручно мишљење или извештај о испитивању којим се доказује класа А горивости материјала надземне јединице подземног стационарног контејнера издат од стране установе компетентне за такву врсту испитивања сходно важећим стандардима у овој области.

У делу конкурсне документације (страница 5/44) којим су описане карактеристике посуде за прихват отпада – вреће, наведено је да материјал од којег је израђена посуда за прихват отпада мора бити од потпуно непропусног материјала, флексибилног, који није подложен корозији, издржљивог на притисак садржаја, који је самогасив, док је на

страни 6/44 у делу под насловом „Технички захтеви“ у тачки 5) наведено: „Сертификат у складу са стандардом EN ISO 21898:2005 „или одговарајуће“ за посуду за прихват отпада врећу запремини 3м³ из којег се на несумњив начин може утврдити минимална носивост вреће од 1000кг као и да је материјал од којег је врећа израђена противпожарно обрађен, издату од стране акредитованог сертификационог тела за производе, обим акредитације сертификационог тела за производе, из којег се на несумњив начин може утврдити да је сертификационо тело за производе, у оквиру свог обима акредитације, компетентно за сертификацију посуде за прихват отпада – вреће и сертификат о акредитацији важећи у моменту подношења понуде.“

У циљу појашњења наведеног захтева, подносилац захтева је у Првој групи питања поставио четири питања и захтевао од наручиоца да појасни на основу ког важећег прописа или стандарда у области која је предмет јавне набавке је утврдио класу горивости материјала надземне јединице коју захтева; зашто је захтевао одређену класу горивости материјала само за надземну јединицу, а не и за посуду за прихват отпада; који је то самогасив материјал од кога треба да буде израђена посуда за прихват отпада – врећа, као и на који начин ће из сертификата у складу са стандардом EN ISO 21898:2005 „или одговарајуће“ утврдити да је посуда за прихват отпада – врећа израђена од материјала који је противпожарно обрађен.

Одговарајући на наведена четири питања, наручилац у Првој групи одговора навео следеће: „ISO 21898:2005 „Специјални поступци“ обухвата и противпожарну обраду (тачка 3.7.4) материјала од ког је врећа израђена, односно поступак који посуди за прихват отпада – врећи даје отпорност на ватру.“

У Одговору на захтев за заштиту права наручилац је навео да је захтевао да надземна јединица не сме бити израђена од горивог материјала и да треба да буде израђена од материјала класе А сходно класификацији материјала према горивости, што се доказује потврдом, стручним мишљењем или извештајем о испитивању којим се доказује класа А горивости материјала надземне јединице подземног стационарног контејнера издатим од стране установе компетентне за такву врсту испитивања сходно важећим стандардима у овој области. Овај захтев наручилац је дефинисао имајући у виду да у случају евентуалног пожара унутар контејнера, у околини контејнера или покушаја изазивања пожара на надземној јединици контејнера, надземна јединица неће допринети стварању и ширењу ватре нити распламсавању пожара, сходно предмету јавне набавке - подземном контејнеру који представља грађевински објекат привременог карактера. Захтев да надземна јединица подземног контејнера буде израђена од материјала класе А горивости проистекао је из чињенице да у случају евентуалног пожара унутар контејнера, у околини контејнера или покушаја изазивања пожара на надземној јединици контејнера, надземна јединица неће допринети стварању и ширењу ватре нити распламсавању пожара, чиме се неутралише опасност од угрожавања животне средине у ширем опсегу и штити безбедност грађана, корисника и околине, имајући у виду начело заштите животне средине, али и осигурање сигурности и безбедности предметног добра. Нагласио је да је оставио могућност заинтересованим лицима да сходно важећим стандардима из области испитивања горивости материјала доставе један од три горе наведена доказа, али и избор у погледу материјала А класе горивости у делу конструкције надземне јединице, имајући у виду сврху и намену предметне јавне набавке, чиме је своје објективне потребе и техничке захтеве ускладио са основним начелима ЗЈН садржаним у члановима 9, 10, 12, 70, 71. и 72. ЗЈН. Даље је навео да је у делу захтева за доставом сертификата у складу са стандардом EN ISO 21898:2005 или „одговарајуће“ за посуду за прихват отпада - врећу запремине 3м³, из којег се на несумњив начин може утврдити минимална носивост вреће од 1000кг, као и

да је материјал од ког је врећа израђена противпожарно обрађен, имао у виду садржај стандарда EN ISO 21898:2005 или „одговарајуће“, где је, у поглављу 6 „Сертификација“ стандарда EN ISO 21898:2005 или „одговарајуће“ дефинисано да сертификат мора садржати податке посебно назначене у Клаузули 7а) до и) и Клаузули 7к) до м). У Клаузули 7 део л) стандарда EN ISO 21898:2005 или „одговарајуће“ који се, дакле, сматра обавезним садржајем сертификата стоји следеће: „деталји свих специјалних поступака као што је дефинисано у тачки 3.7“. Тачка 3.7 стандарда EN ISO 21898:2005 или „одговарајуће“. „Специјални поступци“ обухвата и противпожарну обраду (тачка 3.7.4.) материјала од ког је врећа израђена, односно поступак који посуди за прихват отпада - врећи даје отпорност на ватру. Наручилац је, дакле, приликом дефинисања захтева за достављање доказа у складу са стандардом EN ISO 21898:2005 или „одговарајуће“ за посуду за прихват отпада - врећу запремине 3м³, детаљно проучио поступак сертификације горе наведеног дела предметног добра, те у складу са тим и дефинисао свој захтев. Наручилац је свој захтев дефинисао сходно описаном поступку сертификације према стандарду EN ISO 21898:2005 или „одговарајуће“ и садржају који сертификат према стандарду EN ISO 21898:2005 односно SRPS EN ISO 21898:2009 треба да поседује. Наручилац је даље навео да није компетентан, нити је његова делатност да анализира и контролише поступке и методе испитивања материјала према стандарду EN ISO 21898:2005 или „одговарајуће“ јер се тиме баве неутралне компетентне институције попут сертификационих тела, лабораторија, института итд. док је посао наручиоца, да сходно својим објективним потребама дефинише реалне и објективне техничке захтеве према важећим стандардима из области предметног добра, а који доказују тражене карактеристике и функционалне захтеве предметног добра.

Чланом 71. став 1. ЗЈН прописани су начини на који наручилац одређује техничке спецификације; те је у тачки 1) прописано да то чини са позивом на техничке спецификације из члана 70. овог закона и на српске, европске, међународне или друге стандарде и сродна документа, тако да свако позивање мора да буде праћено речима „или одговарајуће“.

Имајући у виду садржину конкурсне документације и појашњења исте у делу који се односи на наведене техничке спецификације (која појашњења представљају саставни део конкурсне документације), те аргументацију наручиоца изнету у Одговору на захтев за заштиту права, Републичка комисија оцењује овај навод подносиоца захтева неоснованим, јер из утврђеног чињеничног стања не следи закључак који је подносилац захтева изнео - да наручилац приликом одређивања техничких спецификација предмета јавне набавке није техничке спецификације описао на начин који је објективан и који одговара потребама наручиоца, да није навео који српски, европски, међународни или други стандарди одређују карактеристике и функционалне захтеве за које захтева доказе, те да је у конкурсну документацију укључио одредбе које за последицу имају давање предности једном понуђачу и елиминацију свих осталих понуђача на тржишту.

Наиме, из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац конкурсном документацијом захтевао да надземна јединица не сме бити израђена од горивог материјала и да треба буде израђена од материјала класе А сходно класификацији материјала према горивости, која чињеница се доказује једним од три наведена доказа и то достављањем потврде, стручног мишљења или извештаја о испитивању којим се доказује класа А горивости материјала надземне јединице подземног стационарног контејнера издат од стране установе компетентне за такву врсту испитивања сходно важећим стандардима у овој области. Дакле, наручилац је понуђачима дао могућност да изабере један од три понуђена доказа. Такође, из утврђеног чињеничног стања

произилази да је наручилац захтевао да посуда за прихват отпада – врећа, мора бити од потпуно непропусног материјала, флексибилног, који није подложен корозији, издржљивог на притисак садржаја, који је самогасив, о чему се као доказ доставља сертификат у складу са стандардом EN ISO 21898:2005 „или одговарајуће“ из којег се на несумњив начин може утврдити минимална носивост вреће од 1000кг као и да је материјал од којег је врећа израђена противпожарно обрађен, издату од стране акредитованог сертификационог тела за производе.

Даље, из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац приликом појашњавања својих захтева, у Првој групи одговора прецизно навео назив дела („Специјални поступци“) и број тачке траженог стандарда (које понуђено добро мора да испуњава) која обухвата противпожарну обраду, а у Одговору на захтев за заштиту права врло исцрпно образложио разлоге којима се руководио приликом прописивања оба своја захтева (и онај који се односи на надземну јединицу и онај који се односи на посуду за прихват отпада – врећу) нарочито истичући да понуђачи имају избор да доставе један од три понуђена доказа о томе да материјал од којег је израђена надземна јединица буде од материјала класе А сходно класификацији материјала према горивости, као и да посуда за прихват отпада – врећа, мора бити (између осталог) и од материјала који је самогасив.

Имајући у виду наведено Републичка комисија је оценила да не постоји основ за тврдњу подносиоца захтева да је предметна конкурсна документација, у овом делу, сачињена супротно одредбама ЗЈН, а нарочито да је наведеним захтевима повређено начело једнакости понуђача, због чега је овај навод одбила као неоснован.

Разматрајући основаност навода којим је подносилац захтева оспорио захтев наручиоца да понуђачи доставе сертификат о усаглашености понуђеног добра са стандардима EN 13071-1:2008+AC:2010 „или одговарајуће“, EN 13071-2:2008+A1:2013 „или одговарајуће“ EN 13071-3:2011 „или одговарајуће“ и стандардом EN ISO 21898:2005 „или одговарајуће“, уместо извештаја о испитивању које врше и издају акредитоване лабораторије, Републичка комисија је утврдила следеће:

Наручилац је конкурсном документацијом, у делу „Технички захтеви“ на страни 6/44, у тачки 4) прописао обавезу понуђача да доставе сертификате о усаглашености понуђеног добра са стандардом и то:

EN 13071-1:2008+AC:2010 „или одговарајуће“

EN 13071-2:2008+A1:2013 „или одговарајуће“

EN 13071-3:2011 „или одговарајуће“, а у тачки 5) је прописао обавезу достављања сертификата у складу са стандардом EN ISO 21898:2005 „или одговарајуће“.

Подносилац захтева је у Првој групи питања, под редним бројем 5. тражио од наручиоца да измени конкурсну документацију, сугеришући му да као доказ о испуњавању техничких спецификација, захтева извештај о испитивању производа, правдајући свој захтев тиме да се једино на основу извештаја о испитивању може на несумњив начин утврдити који је обим испитивања производа по наведеним стандардима извршен и да ли производ у потпуности задовољава све услове стандарда EN 13071 и EN ISO 21898, који се баве безбедношћу контејнера и вреће.

Наручилац је, одговарајући на ову сугестију подносиоца захтева, у тачки 5) Друге групе одговора, навео да достављање извештаја о испитивању производа према стандардима EN 13071-1:2008+AC:2010 „или одговарајуће“, EN 13071-2:2008+A1:2013 „или одговарајуће“ EN 13071-3:2011 „или одговарајуће“ и EN ISO 21898:2005 „или одговарајуће“ није захтевао из разлога што сертификована тела за производе, управо на основу увида у извештај о испитивању, односно увида у резултате добијене са

испитивања производа издају сертификате о усаглашености датих производа са стандардом, што представља компетentan доказ да производ испуњава захтеване стандарде и да гарантује безбедност. Такође је навео да ће прихватити и да понуђач достави извештаје о испитивању уз тражене сертификате из конкурсне документације.

У Одговору на захтев за заштиту права наручилац је навео да је у делу захтева за достављањем сертификата према наведеним стандардима омогућио свим заинтересованим понуђачима да уз сертификате према наведеним стандардима доставе и извештаје о испитивању, чиме је уважио сугестију заинтересованог лица у Првој групи одговора, а тиме је и примедба подносиоца захтева неоснована. Исто тако, навео је да је приликом прописивања овог захтева имао у виду чињеницу да тела за оцењивање усаглашености производа са стандардом управо на основу увида у извештај о испитивању односно увида у резултате добијене са испитивања производа издају сертификате о усаглашености датих производа са стандардом што представља компетentan доказ да производ испуњава захтеване стандарде и да гарантује безбедност; да је обавеза сваког произвођача предметног добра да исто сертификатује јер се сертификацијом добија довољан доказ односно потврда о усклађености производа са захтевима одређеним техничким прописом, стандардом или спецификацијом. Даље је навео да, имајући у виду чињеницу да српски стандарди (и сродни документи) могу бити изворни или могу настати на основу међународних, европских и других регионалних стандарда и сродних докумената, као и националних стандарда и сродних докумената других земаља у складу са уговорима потписаним са националним телима за стандардизацију тих земаља, те да се српски стандарди израђују и објављују уз поштовање принципа и правила које су успоставиле међународне и европске организације за стандардизацију, да је њих Институт за стандардизацију Србије прихватио у својим интерним правилима, прилагодивши их, с једне стране, могућностима датим у националној регулативи, а са друге искуствима и доброј пракси у области националне стандардизације, наручилац је приликом дефинисања наведених стандарда управо уважио изворне међународне и европске организације за стандардизацију на основу којих је Институт за стандардизацију Србије и израдио српску верзију стандарда EN 13071-1:2008+AC:2010, EN 13071-2:2008+A1:2013, EN 13071-3:2011 и EN ISO 21898:2005. На крају је закључио да је, сходно члану 71. став 1. тачка 1) ЗЈН, позивање на горе наведене стандарде испратио речима „или одговарајуће“, што значи да прихвата сваки национални стандард који је идентичан са EN 13071-1:2008+AC:2010, EN 13071-2:2008+A1:2013, EN 13071-3:2011 и EN ISO 21898:2005.

Чланом 71. став 1. ЗЈН прописани су начини на који наручилац одређује техничке спецификације, те је у тачки 1) прописано да то чини са позивом на техничке спецификације из члана 70. овог закона и на српске, европске, међународне или друге стандарде и сродна документа, тако да свако позивање мора да буде праћено речима „или одговарајуће“.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац конкурсном документацијом предвидео обавезу понуђача да доставе сертификат о усаглашености понуђеног добра са наведеним или одговарајућим стандардима. Такође, из утврђеног чињеничног стања произилази да је подносилац захтева тражио од наручиоца да у том делу измени конкурсну документацију тако што ће, уместо тражених сертификата, као доказ о испуњавању техничких спецификација захтевати достављање извештаја о испитивању производа. Наручилац је делимично усвојио предлог подносиоца захтева и дозволио понуђачима да доставе извештаје о испитивању уз тражене сертификате из конкурсне документације.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да се наручилац, приликом прописивања техничких спецификација определио за могућност прописану одредбама ЗЈН, а то је да их предвиди са позивом на наведене стандарде, пратећи овај захтев речима „или одговарајуће“ управо како је предвиђено одредом члана 71. став 1. тачка 1) ЗЈН, за које поступање је разлоге дао у Одговору на захтев за заштиту права, на врло исцрпан начин. Дакле, понуђачи могу да се одреде за наведени стандард или одговарајући, а уз тражени сертификат могу (али не морају) да доставе и извештаје о испитивању, чије достављање је, као доказ, захтевао подносилац захтева тражећи додатна појашњења у Првој групи питања.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, те наведену одредбу ЗЈН, Републичка комисија је овај навод оценила као неоснован.

Наиме, иако наручилац има законску обавезу да у поступку јавне набавке омогући што већу конкуренцију, он са друге стране сваки конкретан поступак јавне набавке спроводи у циљу задовољења објективних потреба, а на основу конкурсне документације којом дефинише захтеве који одговарају таквим потребама, и коју мора учинити извесном. У конкретном случају, по оцени Републичке комисије понуђачи нису онемогућени да прибаве тражене сертификате, а чињеница да прибављање истих подразумева одређене трошкове на страни понуђача не може бити разлог за одустајање наручиоца од конкретних захтева, који, како је наручилац навео, гарантују да понуђено добро испуњава захтеване стандарде и да гарантује безбедност, што не може бити основ за оцену овог захтева наручиоца као ограничавајућег за потенцијалне понуђаче у конкретном поступку јавне набавке, због чега се овај навод подносица захтева не може сматрати основаним.

Разматрајући основаност навода којим је подносилац захтева оспорио захтев наручиоца да понуђач достави извештај о испитивању антиграфитне отпорности површине надземне јединице подземног контејнера, образлажући га чињеницом да не постоји прописан стандард или пропис који утврђује обавезу оваквог испитивања нити начин да наручилац провери да је установа која је издала такав документ „неутрална и компетентна“, Републичка комисија је утврдила следеће:

На страни 18/44 конкурсне документације, приликом набрајања шта све мора да садржи понуда, под редним бројем 11. тачком б) је прописано достављање извештаја о испитивању антиграфитне отпорности површине надземне јединице подземног контејнера издатог од стране неутралне компетентне установе.

Наручилац је, образлажући свој захтев да се достави извештај издат од стране неутралне компетентне установе (како о мерењу тежине празне унутрашње посуде, тако и о испитивању антиграфитне отпорности површине надземне јединице), у Првој групи одговора, под редним бројем 8) навео да је неутрална компетентна установа она која испитује антиграфитну отпорност површине надземне јединице односно тежину празне унутрашње посуде за прихват отпада са свим елементима који се подижу краном, свака установа која показује способност да примени релевантно знање - експертизу и стручну вештину у обављању послова испитивања, оцењивања усаглашености или друго и која поседује одговарајуће објекте и опрему за горе наведене послове, а није у сукобу интереса са наручиоцем испитивања. Поједине карактеристике односно захтеви квалитета предметног добра не морају увек бити дефинисани стандардима, али их наручилац потражује зато што су му управо такве карактеристике битне, водећи се дугогодишњим искуством експлоатације ове врсте предметних добара у екстеријеру. Испитивања се могу вршити без позивања на стандарде, јер уколико не постоји стандард за одређену област, производ или карактеристику производа, неутрална компетентна установа може применити

релевантно знање у одређивању методе и поступка испитивања, извршити конкретну анализу и изнети резултате испитивања и потврдити тражену карактеристику квалитета предметног добра.

У Одговору на захтев за заштиту права наручилац је још подробније објаснио свој захтев, те је навео да је, дефинисањем шта сматра под појмом неутралне компетентне установе, омогућио свим заинтересованим лицима да, сходно сопственим могућностима, начелу једнакости понуђача и начелу обезбеђивања конкуренције, одаберу установу или установе које ће горе наведена испитивања извршити, не желећи притом да ограничи заинтересована лица у погледу одабира неутралне компетентне установе. На основу дефиниције неутралне компетентне установе јасно је, наводи наручилац, да у такве установе спадају лабораторије за испитивање, научно истраживачки институти, сертификациона тела за испитивање производа и слично. Уколико би наручилац допустио да заинтересована лица доказују горе наведене захтеве на основу изјава понуђача/произвођача датих на меморандуму понуђача/произвођача или достављањем сопствених резултата испитивања, под условом да показују способност да примене релевантно знање - експертизу и стручну вештину у обављању послова испитивања, оцењивања усаглашености или друго и да поседују одговарајуће објекте и опрему за горе наведене послове, таква врста доказивања представља, по мишљењу наручиоца, ризик и може утицати на непристрасност понуђача/произвођача јер постоји сукоб интереса и даје могућност понуђачима/произвођачима да сходно својим интересима прилагођавају резултате испитивања.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, Републичка комисија оцењује да нема аргументације за оцену овог навода као основаног.

Наиме, из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац захтевао достављање извештаја о испитивању антиграфитне отпорности површине надземне јединице подземног контејнера издатог од стране неутралне компетентне установе, да је појам неутралне компетентне установе објаснио одговором датим на питање подносиоца захтева, као и да је у Одговору на захтев за заштиту права прецизно образложио зашто не дозвољава да понуђачи доставе изјаву понуђача или произвођача датих на меморандуму понуђача или произвођача или достављањем сопствених резултата испитивања, које образложење је Републичка комисија оценила као објективно. Наиме, у ситуацији када не постоје прописани стандарди за карактеристике добра које захтева наручилац (а које карактеристике јесу у логичкој вези са предметом јавне набавке, те сврхом спровођења поступка јавне набавке), као у конкретном случају, наручилац мора наћи начин, као у конкретном случају, да утврди постојање тражених карактеристика на основу доказа насталих у поступку утврђивања постојања истих на што објективнији и правилнији начин, а које доказе, истовремено може прибавити што шири круг потенцијалних понуђача, како не би било угрожено једно од основних начела поступка јавне набавке, а то је једнакост понуђача.

На основу претходно утврђеног чињеничног стања, а нарочито имајући у виду појашњења и образложење које је наручилац дао, како одговарајући на питања подносиоца захтева, тако и у Одговору на захтев за заштиту права, Републичка комисија оцењује да постављањем оспореног захтева у конкурсној документацији, потенцијални понуђачи нису ни спречени ни ограничени у могућности да прибаве тражени извештај и на тај начин припреме прихватљиву понуду, под једнаким условима, због чега овај навод подносиоца захтева одбија као неоснован.

Разматрајући основаност навода којим подносилац захтева оспорава смисао захтева наручиоца да понуђачи доставе извештај о испитивању напонске анализе механизма за ножно отварање подземног контејнера који гарантује минимално 100.000

радних циклуса механизма у гарантном року производа, тврдећи да је на тај начин фаворизован један понуђач у односу на остале, Републичка комисија је утврдила следеће:

Наручилац је конкурсном документацијом, на страни 7/44, у тачки 9) дела насловљеног као „Технички захтеви“ прописао следеће: „Извештај о испитивању напонске анализе механизма за ножно отварање подземног контејнера који гарантује минимално 100.000 радних циклуса механизма у гарантном року производа. Извештај мора бити издат од стране стручно техничких лабораторија при факултетима или институтима.“

На страни 32/44 конкурсне документације прописан је гарантни период за надземне јединице и посуде за прихват отпада минимум 2 (две) године, а за стационарни део унутрашње јединице минимум 10 (десет) година.

Питање које се односи на овај захтев наручиоца, подносилац захтева је поставио у Првој групи питања (редни бр. 8), траживши од наручиоца одговор зашто тражени извештај мора бити издат од стране стручно техничких лабораторија при факултетима или институтима, а не од стране неутралне компетенте установе или акредитоване лабораторије као и по ком стандарду се врши испитивање на напонску анализу механизма за ножно отварање подземног контејнера.

Свој одговор наручилац је дао у Првој групи питања, где је навео да механизам за ножно отварање подземног контејнера није предвиђен захтеваним стандардима и због тога није могуће његово тестирање у складу са стандардом, због чега је наручилац захтевао да се достави прорачунска напонска анализа коју у већини случајева издају стручно техничке лабораторије при факултетима или институтима. Даље је навео да акредитоване лабораторије раде испитивања производа, а не прорачунске анализе, док стручно техничке лабораторије при факултетима или институтима спадају у ред неутралних компетентних установа. Такође је навео да понуђач у датом случају може сам извести прорачунску напонску анализу механизма за ножно отварање, коју треба да потврди инжењер за пројектовање са одговарајућом лиценцом. Прорачунском анализом наручилац жели проверити поузданост компоненти механизма за ножно отварање на захтевани број радних циклуса, који се утврђују у складу са просечним дневним бројем коришћења подземног контејнера, а имајући у виду предвиђени радни век предметног добра.

У Одговору на захтев за заштиту права наручилац је најпре поновио свој став изнет у Првој групи одговора, па је наставио да је, у датом случају пошао од чињенице да механизам за ножно отварање подземног контејнера највише утиче на функционалност и изложен је учесталом оптерећењу од стране корисника, те је његово засебно испитивање односно прорачунска анализа потребна с обзиром да стандард EN 13071-1:2008+AC:2010, EN 13071-2:2008+A1:2013, EN 13071-3:2011 не обухвата нити предвиђа испитивања овог типа. Исто тако, навео је, приликом прописивања овог захтева је имао у виду што дужи радни век предметног добра водећи се начелом економичности и обезбеђења квалитета предметног добра, а имао је у виду и чињеницу да један подземни контејнер подноси дневни број коришћења од око 60 стамбених јединица, те стога захтеван и минимални број радних циклуса у потпуности потврђује поузданост компоненти механизма за ножно отварање обезбеђујући дужи радни век предметног добра од предвиђеног гарантног периода из конкурсне документације.

Чланом 70. став 1. ЗЈН прописано је да техничке спецификације и пројектна документација, у смислу овог закона, представљају техничке захтеве који су обавезни и саставни део конкурсне документације у којима су предвиђене описане карактеристике

добра, услуга или радова. Оне морају омогућити да се добра, услуге или радови који се набављају опишу на начин који је објективан и који одговара потребама наручиоца.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац конкурсном документацијом прописао обавезу понуђача да доставе извештај о испитивању напонске анализе механизма за ножно отварање подземног контејнера који гарантује минимално 100.000 радних циклуса механизма у гарантном року производа, што минимално износи две године, који извештај мора бити издат од стране стручно техничких лабораторија при факултетима или институтима. Даље, из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац детаљно образложио свој захтев, односно зашто тражи да извештај буде издат од стране стручно техничких лабораторија при факултетима или институтима; зашто се определио за наведени минимални број радних циклуса, поткрепљујући наведени број конкретним податком о броју стамбених јединица које дневно користе подземни контејнер, а све то имајући у виду и минимални захтевани гарантни период; да је одговарајући на питање подносиоца захтева наручилац дозволио могућност доказивања и кроз достављање прорачуна на основу прорачунске напонске анализе механизма за ножно отварање коју је извео сам понуђач, а коју је потврдио инжењер за пројектовање са одговарајућом лиценцом; као и да стандарди захтевани конкурсном документацијом не обухватају нити предвиђају испитивања овог типа.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, те наведене одредбе ЗЈН, Република комисија је овај навод подносиоца захтева оценила као неоснован.

Републичка комисија наглашава да одређивање техничких спецификација на начин који би био у складу са одредбом члана 70. став 1. ЗЈН, подразумева да техничке спецификације морају омогућити да се добра која се набављају опишу на начин који је објективан и који одговара потребама наручиоца. Иако наручилац има законску обавезу да у поступку јавне набавке омогући што већу конкуренцију, сходно одредби члана 10. став 1. ЗЈН, наручилац, такође, сваки конкретан поступак јавне набавке спроводи у циљу задовољења објективних потреба, а на основу конкурсне документације којом дефинише захтеве који одговарају таквим потребама. Сходно томе, обавеза обезбеђења што је могуће веће конкуренције се не може тумачити на начин који подразумева обавезу наручиоца да сваком заинтересованом лицу омогући учешће у поступку јавне набавке, неводећи притом рачуна о сврси јавне набавке, као ни о квалитету добра која су предмет исте. Истовремено, наручилац објективну потребу коју има за добром одређених карактеристика, а која је основ захтева техничке спецификације, мора учинити извесном, како би свим заинтересованим лицима било јасно на коју потребу добром имају одговорити, што је посебно случај у околностима у којима постоји сумња ограничења конкуренције, изражена у форми захтева за заштиту права.

У конкретном случају по оцени Републичке комисије, наручилац није ограничио конкуренцију међу понуђачима, како тврди подносилац захтева, прописујући конкретан захтев на начин како је то учинио у конкурсној документацији и образложио, како у Првој групи одговора, тако и у Одговору на захтев за заштиту права, због чега је овај навод подносиоца захтева одбијен.

Разматрајући основаност навода подносиоца захтева да је наручилац кроз Прву групу одговора од 18.07.2018. године (редни бр. 7) уважио сугестију подносиоца захтева и дозволио уградњу подземног контејнера и без бетонирања, а да том приликом није објавио измену и допуну конкурсне документације на Порталу јавних набавки, Републичка комисија је утврдила следеће:

Увидом у достављену документацију утврђено је да је подносилац захтева поставио питање које се односи на опис уградње контејнера у Првој групи питања.

Наиме, у оквиру Прве групе питања (редни бр. 7) подносилац захтева је указао наручиоцу да је детаљним описом уградње контејнера у потпуности фаворизовао понуђача „Корали“ д.о.о. Краљево, за кога тврди да је једини на тржишту који, баш на начин описан конкурсном документацијом, врши уградњу својих контејнера, те да је наручилац дискриминисао понуђаче које уградњу својих контејнера врше без бетонирања.

Наручилац је у Првој групи одговора (редни бр. 7) уважао сугестију подносиоца захтева и навео да у делу уградње прихвата могућност да се уградња подземног контејнера изврши са бетонирањем или без бетонирања, а да су понуђачи у обавези да уз остале доказе за испуњавање техничких захтева доставе и упутство за уградњу из којег се на несумњив начин може утврдити начин уградње. Уз упутство за уградњу, понуђач који врши уградњу без бетонирања потребно је да на меморандуму достави предмер и предрачун грађевинских радова, попуњен, печатом оверен и потписан од стране одговорног лица.

Увидом у Другу групу одговора, (тачка бр. 5), утврђено је да је наручилац, одговарајући на питање шта подразумева под монтажом контејнера, поновио да је дозволио да се уградња подземног контејнера изврши са бетонирањем или без бетонирања, а да су понуђачи у обавези да уз остале доказе за испуњење техничких захтева доставе и упутство за уградњу из којег се на несумњив начин може утврдити начин уградње, те да је уз упутство за уградњу, понуђач који врши уградњу без бетонирања и без монтаже потребно да (на меморандуму) достави предмер и предрачун грађевинских радова, попуњен, печатом оверен и потписан од стране одговорног лица.

Увидом у Портал јавних набавки утврђено је да је наручилац, оба наведена одговора, објавио и то: дана 18.07.2018. године (Прву групу одговора) и 20.07.2018. године (Другу групу одговора), у делу под насловом „Питања и одговори везани за конкурсну документацију“.

Чланом 63. став 2. ЗЈН прописано је да заинтересовано лице може, у писаном облику тражити од наручиоца додатне информације или појашњења у вези са припремањем понуде, при чему може да укаже наручиоцу и на евентуално уочене недостатке и неправилности у конкурсној документацији, најкасније пет дана пре истека рока за подношење понуде, док је ставом 3. наведеног члана ЗЈН прописано да је у случају из става 2. овог члана наручилац дужан да у року од три дана од дана пријема захтева, одговор објави на Порталу јавних набавки и на својој интернет страници.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац прихватио сугестију подносиоца захтева која се односи на начин уградње понуђеног добра, достављену у форми питања бр. 7 у Првој групи питања, као и да је свој одговор објавио на Порталу јавних набавки у оквиру Прве групе одговора, дана 18.07.2018. године у делу под насловом „Питања и одговори везани за конкурсну документацију“. Такође, из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац, још једном, као део Друге групе одговора, свој одговор објавио на Порталу јавних набавки, дана 20.07.2018. године, у делу под насловом „Питања и одговори везани за конкурсну документацију“, чиме је по оцени Републичке комисије, садржину конкурсне документације релевантне за спровођење предметне јавне набавке учинио доступном свим заинтересованим лицима.

Имајући у виду да конкурсну документацију чини како основни текст објављен на Порталу јавних набавки, тако и евентуалне измене и допуне, као и одговори на питања заинтересованих лица, обавеза је потенцијалних понуђача, да приликом припреме понуде прате стање на Порталу јавних набавки, како би имали увид у целокупну садржину исте, те у конкретном случају није од значаја за оцену поступања

наручиоца, чињеница да ли је одговоре на питања заинтересованих лица објавио на Порталу јавних набавки под насловом „Питања и одговори везани за конкурсну документацију“ или пак под насловом „Измене и допуне конкурсне документације“, јер наручилац није онемогућио потенцијалне понуђаче да се обавесте о садржини конкурсне документације, нити их је због тога спречио да припреме прихватљиву понуду, уважавајући захтев подносиоца захтева да сагледа могућност различитог начина уградње контејнера.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, као и наведене одредбе ЗЈН, по оцени Републичке комисије, произилази да је овај навод подносиоца захтева неоснован.

Разматрајући основаност навода подносиоца захтева да у конкурсној документацији постоји неправилност у погледу чињенице да наручилац није одредио рок за уградњу контејнера, а предвидео је исту (уградњу), чиме је оставио простор изабраном понуђу да контејнере (након испоруке) никада не угради, Републичка комисија је утврдила следеће:

На страни 31/44 конкурсне документације, наручилац је, испод дате табеле у тачки 1. „Испорука добара“ предвидео да понуђачи наведу рок изражен у данима у којем се испоручилац добара обавезује да преда предмет јавне набавке, а који рок се рачуна од увођења у посао и пријема потребне документације од наручиоца, на локацијама које одреди наручилац.

На страни 34/44 конкурсне документације у члану 1. Модела уговора наручилац је дефинисао предмет истог, те је навео следеће: „Предмет овог уговора је набавка 23 (двадесеттри) подземна контејнера са монтажом и уградњом у складу са спроведеним отвореним поступком јавне набавке бр. 04/1-1-2018 и Решењем о додели уговора бр. _____ од _____ 2018. године према понуди бр. _____, заведеној код наручиоца под бројем _____ од _____ 2018. године, а која чини саставни део уговора.“

На страни 38/44 конкурсне документације у члану 4. Модела уговора наручилац је прописао следеће: „Испоручилац добара се обавезује да наручиоцу омогући примопредају и преузимање истих у року од 90 дана од дана пријема потребне документације и увођења у посао.“

Питањем бр. 7 у Првој групи питања подносилац захтева је тражио од наручиоца да појасни који је рок за уградњу контејнера. Одговарајући на ово питање, наручилац је у Првој групи одговора (тачка бр. 7) навео да је рок за испоруку, монтажу и уградњу 90 дана од дана пријема потребне документације и увођења у посао како је написано у члану 4. Модела уговора - Образац VII.

Наручилац је још једном поновио свој одговор, у Другој групи одговора (тачка бр. 4) где је, одговарајући на питање које се односило на период важења уговора, навео следеће: „рок за испоруку, монтажу и уградњу је 90 дана од дана пријема потребне документације и увођења у посао, како је и написано у члану 4. Модела уговора - Образац VII. Испорука предметних добара подразумева завршену монтажу и уградњу подземних контејнера са извршеном примопредајом испоручиоца добара наручиоцу.“

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац конкурсном документацијом предвидео, а затим дајући одговоре (како у Првој групи питања, тако и у Другој групи питања) прецизирао колико износи рок за испоруку, монтажу и уградњу (90 дана од дана пријема потребне документације и увођења у посао); да је уградњу дефинисао као испоруку (у Другој групи одговора), као и да предаја на локацији подразумева и монтажу и уградњу.

Имајући у виду утврђено чињенично стање Републичка комисија оцењује да навод подносиоца захтева да постоји могућност да изабрани понуђач испоручи

контејнере, без уградње, јер наручилац није определио рок за уградњу, није основан, јер из утврђеног чињеничног стања, сагледавајући конкурсну документацију као целину (дакле заједно и основни текст исте и обе групе одговора наручиоца на питања подносиоца захтева) произилази да је наручилац дефинисао како рок (90 дана од дана пријема потребне документације и увођења у посао), тако и локације за уградњу контејнера (на локацијама које одреди наручилац).

Имајући у виду наведено Републичка комисија је одбила овај навод подносиоца захтева као неоснован.

Разматрајући основаност навода којим подносилац захтева тврди да је наручилац на посредан начин фаворизовао једног понуђача који може да испуни све захтеване спецификације и да докаже управо на начин како је то захтевано конкурсном документацијом, а у вези врсте материјала од ког треба да буде израђен поклопац подземног контејнера, односно захтева да поклопац не сме бити израђен од горивог материјала, већ од материјала класе А горивости, Републичка комисија је утврдила следеће:

Питањем бр. 9 у Првој групи питања, подносилац захтева је захтевао од наручиоца да објасни како ће особа са инвалидитетом и дете да отворе метални поклопац подземног контејнера са ножним механизмом, који може да тежи до 250 кг, како је наручилац дозволио конкурсном документацијом.

На ово питање наручилац је дао одговор у Првој групи одговора (тачка бр. 9) на следећи начин: „У конкурсној документацији наручилац није дефинисао врсту материјала од ког треба да буде израђен поклопац подземног контејнера, већ је одредио да не сме бити израђен од горивог материјала, већ од материјала класе А горивости, узимајући у обзир експлоатацију предметног добра у екстеријеру и искуства других градова са надземним јединицама подземних контејнера при реакцији на пожар. Стога, остаје нејасно питање и констатација у вези са навођењем металног поклопца. Исто тако, поклопац за убацивање отпада који треба да се покреће механизмом за ножно отварање налази се изнад отвора за убацивање отпада, те је очито дошло до неразумевања од стране заинтересованог понуђача који је исти довео у везу са поклопцем који подиже кран заједно са унутрашњом посудом за прихват отпада. Достављање захтеваних сертификата из конкурсне документације са пратећим извештајима о испитивању у складу са стандардима EN 13071-1:2008+AC:2010 „или одговарајуће“, EN 13071-2:2008+A1:2013 „или одговарајуће“ EN 13071-3:2011 „или одговарајуће“, је довољан доказ да су захтевана предметна добра прилагођена свим корисницима.“

Имајући у виду садржину конкурсне документације, садржину питања подносиоца захтева и одговора наручиоца на постављена питања те Одговора на захтев за заштиту права, следи да наручилац није дефинисао врсту материјала од кога ће бити израђен поклопац надземне јединице, као и да се прописана тежина до 250 кг односи на подземни део контејнера, те се не може утврдити основаност навода подносиоца захтева да је извршена фаворизација једног понуђача, у односу на остале.

Разматрајући основаност навода којим је подносилац захтева указао на неправилност конкурсне документације у делу којим је захтевано достављање доказа о домаћем пореклу добара који издаје Привредна комора Србије, Републичка комисија је утврдила следеће:

Наручилац је у конкурсној документацији, на страни 17/44, набрајајући шта све понуда мора да садржи, у тачки 9. навео: „Доказ о домаћем пореклу добара који издаје Привредна комора Србије“.

Подносилац захтева је, тврдећи да овим захтевом наручилац врши дискриминацију понуђача који нуде добра (контејнере) страног порекла, који се не производе у Србији, захтевао од наручиоца да измени конкурсну документацију, у смислу да уклони овакав захтев у погледу обавезне садржине понуде.

Одговарајући на овај захтев, наручилац је, у Другој групи одговора навео да је доказ о домаћем пореклу добара који издаје Привредна комора Србије потребно да доставе домаћи понуђачи, док страни понуђачи нису дужни да исти доказ доставе, као и да се у датом случају примењују одредбе члана 86. ЗЈН.

Одредбама наведеног члана ЗЈН предвиђена је могућност да понуђачи који нуде добра домаћег порекла остваре право на „преференцијале“ приликом рангирања прихватљивих понуда, уколико доставе тражени доказ о домаћем пореклу добра које нуде и уколико су испуњени други прописани услови (да остали понуђачи нуде добра страног порекла, као и да разлика у коначном збиру пондера између најповољније понуде понуђача који нуди добра страног порекла и најповољније понуде понуђача који нуди добра домаћег порекла није већа од 5 у корист понуде понуђача који нуди добра страног порекла).

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац конкурсном документацијом предвидео да ће приликом стручне оцене понуда и рангирања истих применити критеријум економски најповољније понуде, а да су елементи критеријума понуђена цена, рок плаћања и рок испоруке и монтаже. Такође, из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац прописао конкурсном документацијом обавезу понуђача да достави доказ о домаћем пореклу добара који издаје Привредна комора Србије, а кроз одговоре на питања, наручилац је појаснио да се наведени доказ доставља у случају када понуђач нуди добро домаћег порекла.

Дакле, из утврђеног чињеничног стања произилази да је подносилац захтева погрешно закључио да се овај захтев односи на све понуђаче, што је наручилац јасно прецизирао одговарајући на захтев подносиоца захтева за додатним појашњењима.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, те наведене одредбе ЗЈН произилази да је навод подносиоца захтева да наручилац овим захтевом онемогућава понуђаче да доставе добро страног порекла, неоснован, нарочито након прецизног одговора који је наручилац дао на питање подносиоца захтева.

Имајући у виду наведено, Републичка комисија је одбила овај навод подносиоца захтева.

Разматрајући основаност навода којим је подносилац захтева оспорио захтев који се односи на захтевани кадровски капацитет, Републичка комисија је утврдила следеће:

Наручилац је конкурсном документацијом, на страни 9/44 у тачки 3. прописао додатни услов у вези кадровског капацитета: да понуђач располаже минималним кадровским капацитетом од 10 запослених радника, од којих понуђач мора имати

- мин. једног заваривача са атестом за заваривање;
- мин. једног бравара;
- мин. једног дипломираног инжењера машинске струке;
- мин. једног грађевинског инжењера са лиценцом Инжињерске коморе Србије.

Овај услов, наручилац је образложио и изменио дајући одговоре на питања подносиоца захтева постављених у Другој групи питања (редни број 3). Наиме, одговором на питања која се односе на захтевани кадровски капацитет, наручилац је у Другој групи одговора појаснио које све лиценце Инжињерске коморе Србије може да поседује грађевински инжењер: 410 - Одговорни извођач радова грађевинских конструкција и грађевинско-занатских радова на објектима високоградње, нискоградње и хидроградње.

или 411 - Одговорни извођач радова грађевинских конструкција и грађевинско - занатских радова на објектима високоградње или 412 - Одговорни извођач радова грађевинских конструкција и грађевинско - занатских радова на објектима нискоградње или 413 - Одговорни извођач радова грађевинских конструкција и грађевинско занатских радова на објектима хидроградње или 414 - Одговорни извођач радова хидротехничких објеката и инсталација водовода и канализације.

Затим је наручилац, одговарајући на питање које се односило на могућност да понуђач има дипломираног инжењера архитектуре, прихватио предлог подносиоца захтева и омогућио заинтересованим понуђачима који немају грађевинског инжењера са траженим лиценцама да доставе доказ за дипломираног инжењера архитектуре са лиценцом 400 - Одговорни извођач радова објеката високоградње и унутрашњих инсталација водовода и канализације или 401 - Одговорни извођач радова архитектонско-грађевинских конструкција и грађевинско-занатских радова на објектима високоградње.

Такође, наручилац је прихватио сугестију подносиоца захтева да се тражи достављање једне од лиценци одговорног извођача радова за дипломираног инжењера машинства које издаје Инжењерска комора Србије: 430 - Одговорни извођач радова термотехнике, термоенергетике, процесне и гасне технике или 432 - Одговорни извођач радова машинских инсталација објеката водоснабдевања и индустријских вода, хидротехнике и хидроенергетике или 434 - Одговорни извођач радова транспортних средстава, складишта и машинских конструкција и технологија. На крају одговора који се односи на кадровски капацитет наручилац је образложио оправданост захтева да понуђач располаже следећим кадровима: мин. један заваривач са атестом за заваривање; мин. један бравар; мин. један дипломирани инжењер машинске струке, те је навео да у случају машинског инжењера наручилац захтева лиценцу одговорног извођача радова за дипломираног инжењера машинства које издаје Инжењерска комора Србије јер предметно добро из конкурсне документације представља машинску конструкцију. Минимално један заваривач са атестом је потребан у случају када понуђач уграђује подземни контејнер који укључује бетонирање у делу уградње мрежасте арматуре. У случају када понуђач нуди предметно добро које не укључује бетонирање и заваривање на терену у склопу грађевинских радова, достава доказа о поседовању једног заваривача са атестом није потребна. Бравар је потребан ради монтаже подземног контејнера на задатим локацијама, али само у случају када подземни контејнер укључује монтажу. У случају када понуђачи нуде предметна добра у готовом стању за уградњу бравар није потребан.

Увидом у Портал јавних набавки утврђено је да је наведене одговоре наручилац објавио дана 20.07.2018. године, као део Друге групе одговора.

Чланом 76. став 2. ЗЈН прописано је да наручилац у конкурсној документацији одређује додатне услове за учешће у поступку јавне набавке у погледу финансијског, пословног, техничког и кадровског капацитета увек када је то потребно имајући у виду предмет јавне набавке.

Чланом 76. став 6. ЗЈН прописано је да наручилац одређује услове за учешће у поступку тако да ти услови не дискриминишу понуђаче и да су у логичкој вези са предметом јавне набавке.

Чланом 10. став 1. ЗЈН прописана је дужност наручиоца да у поступку јавне набавке омогући што је могуће већу конкуренцију, а ставом 2. истог члана да наручилац не може да ограничи конкуренцију, а посебно да не може онемогућавати било којег понуђача да учествује у поступку јавне набавке неоправданом употребом

преговарачког поступка, нити коришћењем дискриминаторских услова, техничких спецификација и критеријума.

Чланом 12. став 1. ЗЈН прописана је дужност наручиоца да у свим фазама поступка јавне набавке обезбеди једнак положај свим понуђачима, а ставом 2. истог члана да не може да одређује услове који би значили националну, територијалну, предметну или личну дискриминацију међу понуђачима, нити дискриминацију која би произлазила из класификације делатности коју обавља понуђач.

Чланом 61 став 1. ЗЈН прописана је дужност наручиоца да припреми конкурсну документацију тако да понуђачи на основу ње могу да припреме прихватљиву понуду.

Дакле, увек када је то потребно, наручилац може прописати додатне услове за учешће у поступку јавне набавке, којом приликом то мора чинити на начин да прописани услови не дискриминишу понуђаче и да су у логичкој вези са предметом јавне набавке.

Приликом прописивања услова наручилац је дужан да води рачуна да омогући што је могуће већу конкуренцију међу понуђачима, као и да обезбеди једнак положај свим понуђачима, односно да начином на који саставља конкурсну документацију (па и начином на који прописује услове које понуђачи морају испунити).

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац конкурсном документацијом, у делу који се односи на додатне услове, предвидео обавезу понуђача да испуни додатни услов у вези кадровског капацитета како је наведено у конкурсној документацији и образложено у Другој групи одговора. Такође, из утврђеног чињеничног стања произилази да је наручилац образложио своје захтеве, као и да је прихватио све сугестије подносиоца захтева које се односе на захтевани кадровски капацитет и то врло детаљно, том приликом наводећи који кадровски капацитет захтева у односу на начин уградње за који се понуђач определио (са бетонирањем или без бетонирања) коју могућност је предвидео усвајајући предлог и сугестију подносиоца захтева у Другој групи одговора. Овај одговор наручилац је објавио на Порталу јавних набавки, дана 20.07.2018. године, у Другој групи одговора, чиме је, по оцени Републичке комисије, извршио своју дужност да измене конкурсне документације објави на Порталу јавних набавки.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, као и наведене одредбе ЗЈН, произилази да наручилац, у делу конкурсне документације који се односи на прописивање додатног услова у вези кадровског капацитета припремљеном конкурсном документацијом, имајући у виду и питања која је подносилац захтева постављао и у односу на која је наручилац вршио измене конкурсне документације, подносиоца захтева није онемогућио да припреми прихватљиву понуду, те је Републичка комисија је овај навод оценила као неоснован.

Разматрајући основаност навода подносиоца захтева који се односи на димензије отвора контејнера, Републичка комисија је утврдила следеће:

Наручилац је конкурсном документацијом, на страни 5/44 прописао техничке спецификације добра које набавља, па је прописао димензије отвора за убацивање отпада који треба да буде минималних димензија 500ммx500мм, на висини 1000mm±10%, како би био приступачан особама са инвалидитетом и деци.

Одговарајући на питање подносиоца захтева да ли ће наручилац прихватити да понуђач понуди контејнере чији је отвор за убацивање 450 мм, наручилац је у Другој групи одговора навео да је у оквиру техничке спецификације дефинисао минималне димензије отвора за убацивање отпада, имајући у виду лоша искуства других градова у Србији и иностранству у раду са подземним контејнерима са мањим димензијама

отвора за убацавање отпада, нарочито у случајевима када корисници подземних контејнера нису у могућности да убаце габаритнији отпад у исти, заглављујући отвор за убацавање отпада или остављајући тај отпад испред подземног контејнера чинећи околину контејнера нехигијенском са могућношћу разношења отпада уз помоћ ветра.

У Одговору на захтев за заштиту права наручилац је додатно појаснио овај захтев наводећи да је у датом случају дефинисао минималне димензије отвора за убацавање отпада, што подразумева да су све димензије које су изнад минималних дозвољене, а да при том не нарушавају квалитет и функционалност предметног добра. Такође је навео да не може да контролише какву врсту отпада корисници подземних контејнера убацују у исте, те је овим захтевом имао у виду предупређење потенцијалних проблема у одржавању хигијене града, као и оптимизацију трошкова у делу непредвиђених и непотребних радова јер би у случају истих и функција подземног контејнера изгубила сврху и намену.

Из утврђеног чињеничног стања, по оцени Републичке комисије, произилази да је наручилац образложио свој захтев наведених минималних димензија отвора за убацавање, на прихватљив начин, нарочито имајући у виду лоше последице претходних искустава наручилаца о којима наручилац у конкретном случају има сазнања.

Републичка комисија дозвољава могућност да наручилац размотри предлог подносиоца захтева, и евентуално прихвати неку меру одступања од тражених димензија, и то у мери која одговара потребама наручиоца, упркос томе што, по оцени Републичке комисије подносилац захтева није доказао да је наручилац извршио дискриминацију понуђача прописивањем захтеваних мера отвора за убацавање отпада.

Имајући у виду претходно наведено, Републичка комисија је овај навод подносиоца захтева одбила као неоснован.

Разматрајући навод којим подносилац захтева тврди да је наручилац, својим понашањем и пропустом да у конкурсној документацији одреди начин комуникације са заинтересованим лицима, те радно време и трајање радне недеље, Републичка комисија је утврдила следеће:

У позиву за подношење понуда који је наручилац објавио на Порталу јавних набавки дана 29.06.2018. године, у тачки 1. наведен је назив и адреса наручиоца. У тачки 5. је наведено следеће:

„Време и место увида у конкурсну документацију, услови за преузимање конкурсне документације: Конкурсна документација може се бесплатно преузети у електронском облику са Портала јавних набавки, Портала службених гласила Републике Србије и база прописа, и сајта Градске општине Медијана www.medijana.rs или лично у Градској општини Медијана, ул. Париске Комуне бб, Ниш.“

На страни 3/44 конкурсне документације наведено је име и презиме лица за контакт, као и број телефона. На страни 21/44 конкурсне документације у тачки 13. „Додатне информације или појашњења у вези са припремањем понуде“ између осталог је наведено да заинтересовано лице може, у писаном облику, тражити од наручиоца додатне информације или појашњења у вези са припремањем понуде, најкасније 5 дана пре истека рока за подношење понуде, као и да се додатне информације или појашњења упућују са напоменом „Захтев за додатним информацијама или појашњењима конкурсне документације, јавна набавка ЈН бр. 04/1-1-2018 – добара – подземних контејнера са монтажом уградњом – „НЕ ОТВАРАТИ“.

Увидом на званичну интернет страницу наручиоца, чија адреса је наведена у конкурсној документацији, утврђено је да се податак о адреси наручиоца, броју телефона, броју телефакса, те адреси за пријем електронске поште, налазе на истом.

Даљим увидом у предметну документацију утврђено је да је подносилац захтева упутио захтев за додатним појашњењима конкурсне документације, путем електронске поште, у петак 13.07.2018. године, у 14.23 чији пријем је наручилац потврдио, такође путем електронске поште, у понедељак, 16.07.2018. године у 12.22. Одговоре на ову групу питања наручилац је објавио на Порталу јавних набавки дана 18.07.2018. године у 15.06.

Другу групу питања подносилац захтева је послао наручиоцу електронском поштом, дана 18.07.2018. године, у 14.25 чији пријем је наручилац потврдио, такође путем електронске поште, истог дана у 15.10. Одговоре на ову групу питања наручилац је објавио на Порталу јавних набавки дана 20.07.2018. године у 14.50.

Оспоравајући основаност овог навода, наручилац је у Одговору на захтев за заштиту права потврдио наводе подносиоца захтева о времену када је примио Прву групу питања, те потврди пријема истог, али је нагласио да је служба Одсек за финансије - јавне набавке примила исти 16.07.2018. године, јер као државни орган има радно време у петодневној радној недељи, што је познато подносиоцу захтева и доступно на сајту ове општине. Такође је потврдио наводе подносиоца захтева о времену пријема Друге групе питања.

Даље је оспорио наводе о повреди чл. 9, 10, 20. и 61. ЗЈН, наводећи да подносилац захтева није имао трошкове у вези евентуалне пријаве јер је документација могла да се добије без накнаде, те да није било повреде начела ефикасности и економичности; да није повредио чл. 10. ЗЈН, јер је позив објављен на Порталу јавних набавки и био је доступан свим заинтересованим субјектима; да ни на који начин у току поступка није одредио услове који би на било који начин дискриминисали неког од евентуалних понуђача, што у свом приговору подносилац наводи; да је рок за подношења понуда 30.07.2018. године, те да у моменту подношења захтева за заштиту права код наручиоца није регистрована ниједна понуда за предметну јавну набавку; да није основан навод о повреди чл. 20. ЗЈН, јер и сам подносилац захтева наводи да је е-mail адресу, име контакт особе и број телефона за сваку врсту информације, пронашао на званичном сајту наручиоца, те да из чињенице да је на достављена питања примио одговоре наручиоца, јасно произилази да није било сметњи у комуникацији између подносиоца захтева и наручиоца. На крају је оспорио навод о повреди чл. 61. ЗЈН наводећи да није било измена или допуна конкурсне документације, те ни обавезе наручиоца да исте објави на Порталу јавних набавки у складу са одредбама чл. 63 ЗЈН.

Чланом 63. став 2. ЗЈН прописано је да заинтересовано лице може, у писаном облику тражити од наручиоца додатне информације или појашњења у вези са припремањем понуде, при чему може да укаже наручиоцу и на евентуално уочене недостатке и неправилности у конкурсној документацији, најкасније пет дана пре истека рока за подношење понуде, док је ставом 3. наведеног члана ЗЈН прописано да је у случају из става 2. овог члана наручилац дужан да у року од три дана од дана пријема захтева, одговор објави на Порталу јавних набавки и на својој интернет страници.

Комуникација у вези са додатним информацијама, појашњењима и одговорима врши се на начин одређен чланом 20. овог закона.

Чланом 20. став 1. ЗЈН прописано је да се комуникација у поступку јавне набавке и у вези са обављањем послова јавних набавки одвија писаним путем, односно путем поште, електронске поште или факсом, као и објављивањем од стране наручиоца на Порталу јавних набавки, а ставом 6. наведеног члана ЗЈН да, ако је документ из поступка јавне набавке достављен од стране наручиоца или понуђача путем електронске поште или факсом, страна која је извршила достављање дужна је да од

друге стране захтева да на исти начин потврди пријем тог документа, што је друга страна дужна и да учини када је то неопходно као доказ да је извршено достављање.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да су подносилац захтева, као заинтересовано лице и наручилац комуницирали путем електронске поште, односно да је подносилац захтева поставио питања и тражио додатна појашњења конкурсне документације у вези са припремањем понуде, шаљући их на електронску адресу наручиоца (у роковима прописаним чланом 63. став 2. ЗЈН) као и да је наручилац пријем (оба пута) потврдио, такође, путем електронске поште. Даље произилази да је наручилац објавио одговоре на постављена питања на Порталу јавних набавки, стим да је на Прву групу питања одговорио у року од три дана од дана када су питања достављена у одсек који се бави јавним набавкама, а не од момента када су питања примљена на званичну електронску адресу наручиоца са које се даље прослеђују у надлежне службе и одсеке, па тако и у службу надлежну за спровођење поступака јавних набавки. Одговоре на Другу групу питања наручилац је објавио у року прописаном чланом 63. став 3. ЗЈН.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, те наведене одредбе ЗЈН, Републичка комисија је овај навод подносиоца захтева оценила као неоснован.

Наиме, из утврђеног чињеничног стања произилази да није наступила било каква штетна последица за подносиоца захтева, као последица чињенице да наручилац у конкурсној документацији није експлицитно навео да ће комуникацију са заинтересованим лицима вршити путем електронске поште, као и због тога што није навео своје радно време. Неспорно је да је наручилац, како у позиву за подношење понуда, тако и у конкурсној документацији навео број телефона и име и презиме лица за контакт, као и да је у позиву за подношење понуда навео своју интернет адресу, а у конкурсној документацији да заинтересовано лице може у писаном облику тражити од наручиоца додате информације или појашњења у вези са припремањем понуде. Такође је неспорно да се подносилац захтева обратио наручиоцу путем електронске поште, да је наручилац потврдио пријем, такође путем електронске поште, као и да је одговоре на тражена појашњења објавио на Порталу јавних набавки.

Дакле, по оцени Републичке комисије, у конкретном случају, а имајући у виду утврђено чињенично стање, сврху наведених одредаба ЗЈН, те чињеницу да је подносилац захтева добио тражене одговоре и појашњења конкурсне документације, на основу комуникације коју је остварио са наручиоцем, без било какве штетне последице, не постоји основ да Републичка комисија овај навод оцени као основан.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, као и наведене одредбе ЗЈН, Републичка комисија је предметни захтев за заштиту права оценила као основан, те наручиоцу наложила даље поступање, у смислу дужности да размотри начин на који је формулисао конкурсну документацију у делу који се односи на оспоравању техничку карактеристику у вези тежине празне унутрашње посуде, као и у делу који се односи на обавезу да понуђено добро испуњава захтевани стандард EN 13071-3, те да конкурсну документацију сачини у целини у складу са одредбама ЗЈН.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, те наведене одредбе ЗЈН, Републичка комисија је, на основу члана 157. став 6. тачка 1) ЗЈН, одлучила као у првом ставу изреке овог решења.

Чланом 156. став 3. ЗЈН прописано је да ако је захтев за заштиту права основан, наручилац мора подносиоцу захтева за заштиту права на писани захтев надокнадити трошкове настале по основу заштите права.

Одлука о трошковима поступка заштите права подносиоца захтева је донета на основу наведене одредбе члана 156. став 3. ЗЈН, који трошкови, по оцени Републичке

комисије представљају стварне издатке које је подносилац захтева имао, у укупном износу од 120.000,00 (словима: стодвадесетхиљададинара) на име уплаћене таксе за поднети захтев за заштиту права.

Републичка комисија напомиње да је наручилац дужан да у року од 25 (словима: двадесет пет) дана од пријема предметног решења поступи по наводима Републичке комисије садржаним у овој одлуци, сходно одредбама члана 160. став 1. и члана 157. став 7. ЗЈН.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана пријема исте.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА

Весна Станковић

Доставити (по ЗУП-у):

- 1) наручиоцу: Град Ниша, Градска општине Медијана, 18000 Ниш, Париске комуне бб;
- 2) подносиоцу захтева: „Алегринa НС“ д.о.о. 21000 Нови Сад, Пере Попадића бр. 1/9.